Твоят вестник!

АРДИНСКИ ГЛАС

месечно издание на общинска администрация и общински съвет - Ардино

година XIV, брой 138, януари 2015 www.ardino.bg

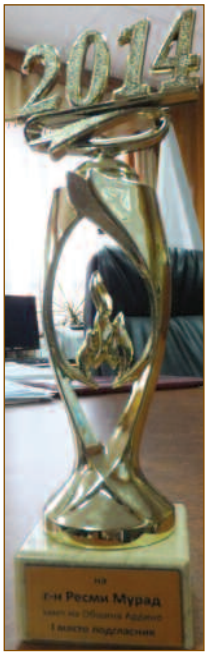
РЕСМИ МУРАД С ПРИЗ „КМЕТ НА ГОДИНАТА”

Кметът на община Ардино Ресми Мурад получи приза „Кмет на годината“ за 2014 г. Той спечели награда „Първо място, подгласник“ в традиционните награди на националното телевизионно предаване „Кметовете на България“. Отличието му е признание за ефективното управление и изключителните успехи в развитието на града и общината.

Екип на предаването „Кметовете на България“ посети Ардино и връчи специално изработената статуетка.

Кметът Ресми Мурад благодари за отличието и сподели, че приема тази награда от името на своите съграждани, които го подкрепят при реализирането на общополезните идеи и инициативи за развитието на града и населените места.

в броя

Делови свят	2
За нас	3
Детски свят	4-5
Общество	6, 13
Проза	11-12
Публичност	14
Юбилей	15
Зона	16

Приложение на турски език 7-10

ARDINO' NUN SESİ

2015 UĞUR GETİRSİN

BENİM

ZA NAS

РАЙСКИТЕ ПЪТЕКИ В СПОРТЕН И КУЛТУРЕН ПЛАН

Елит постигнат с дарба, интелект и воля

Лидерите не се раждат, те се създават. Такъв е красноречивият пример, който ще ви представим с модела на управление в община Ардино. Той е обособил в себе си разнообразието на туристическите услуги и насърчаване развитието на този социален феномен в съвременни условия с богато въздействие. Процес, който би могъл да се реализира със старателно опазване на културно-историческото наследство в общината, което от своя страна пък би било гаранция за комфорт на крайния продукт впоследствие. Говорейки за Ардино на преден план с една идея пред останалите на примависта изпъква гордата осанка на предлаганите услуги, които са символ на професионализъм и атестат за класа на всички хора от този респектиращ географски район у нас, а красивата и здравословна природна среда е предпоставка за еволюционни мерки в сферата на туризма, за гости и посетители на града. Стойност със знаков статут, която не подлежи на коментар.

на стр. 3

РЕЗУЛТАТИ

от първия общински детски литературен конкурс

„Моят роден край“

Жури в състав Саффет Ерен, Нина Димова и Али Дурмуш, класира материалите на отличените участници по възрастови групи, както следва:

Отличени творби на Български език

ПЪРВА ГРУПА (I - IV клас)

Първо място

Даниела Ангелова, IV клас, СОУ „В. Левски“ - Ардино

Никола Колачев, IV клас, СОУ „В. Левски“ - Ардино

Второ място

Цветелина Младенова, IV клас, СОУ „В. Левски“ - Ардино

Ивайла Ставрева, IV клас, СОУ „В. Левски“ - Ардино

Трето място

Не се присъжда

Поощрения:

Мирослав Харлов, II клас, СОУ „Хр. Смирненски“ - с. Бял извор

Есин Исмаил, IV клас, СОУ „В. Левски“ - Ардино

Стела Узунова, IV клас, СОУ „В. Левски“ - Ардино

Елис Юмер, IV клас, СОУ „В. Левски“ - Ардино

Севги Якубова, IV клас, СОУ „В. Левски“ - Ардино

`Парламентарно` утро в ОДЗ „Слънце“ - Ардино

ВТОРА ГРУПА (V - VIII клас)

Първо място

Не се присъжда

Второ място

Мериян Есадова, VI клас, ОУ „Св. Св. Кирил и Методий“ - с. Горно Прхаво

Дамла Камбур, VII клас, ОУ „Св. Св. Кирил и Методий“ - с. Горно Прхаво

Трето място

Не се присъжда

Отличени творби на Турски език

ПЪРВА ГРУПА (I - IV клас)

Първо място

Не се присъжда

Второ място

Гамзе Талип, III клас, ОУ „А. С. Макаренко“ - с. Боровица

Трето място

Не се присъжда

Поощрение

Атакан Хайруллов, II клас, СОУ „В. Левски“ - Ардино

ВТОРА ГРУПА (V - VIII клас)

Първо място

Езги Боз, VI клас, Нилюфер/Бурса

Второ място

Севен Хабил, V клас, ОУ „А. С. Макаренко“ - с. Боровица

Трето място

Дуйгу Бекир, VII клас, ОУ „А. С. Макаренко“ - с. Боровица

Честито на отличените!

РЕДАКЦИОННА ПОЩА

Желаем да създадем градски волейболен отбор

Здравейте! Реших да се обърна към вас с молба, която лично мен и мои приятели ни вълнува от доста време.

Физическото възпитание и спорта са неразделна част от обучението на малки деца, ученици и студенти. Спортът възпитава и заздравява характера на личността. Той укрепва здравето и повишава физическата дееспособност на дадения индивид. Аз съм върл поддръжник на спортната дейност от много години до ден днешен, с редица лични постижения на национално и международно ниво.

На територията на град Ардино има 3 спортни зали, които са ремонтирани (изключвам това, че едната вътрешно не е завършена, а в другата - няма отопление) и не се използват в момента.

Имаме желание да създадем градски волейболен отбор, който да се регистрира и да участва в състезания на клубно ниво в „Югоизточна група“. Тренировъчната дейност може да тече по страхотен начин, ако получим съдействие за това. Все пак искаме да го регистрираме и да участваме в състезания, което първо ще допринесе за гостувания на спортисти и туристи в нашия град, а може би и инвестиции. На второ място ще подтикне младите към активна спортна дейност, което ще ограничи затлъстяването, боледуването и т.н. Има много положителни неща, които ще се случат, ако бъдем подкрепени. Много хора желаят да тренират и техния брой нараства.

Питам се: как бихте могли да ни съдействате това да се случи?

Цветан БИСЕРОВ

Райските пътеки в спортен и културен план

от стр. 1

Елит постигнат с дарба, интелект и воля. Такава в действие е и обаятелната фигура на Ресми Мурад, в ролята на кмет с постоянно нарастващ рейтинг. Още от неговия усет за красота и естетика в комбинация с желанието му за изява в културен и спортен аспект като ерудит на община Ардино, в следващите редове:

- Четири са коронните емблеми в исторически план за община Ардино днес. Започваме с

Дяволския мост

Легендата твърди, че в конструкцията на невероятното съоръжение е заложен шифър за явяването на образа на нечовешка сила - или Дявола, който се разкрива само в много кратък момент на осветление, свързан с астрономическия цикъл на слънцето. Принципът на този майсторски код, включващ момент от слънцестоенето в основанията на конструктивното решение, напомня за древните тракийски космогонично-архитектурни традиции, които се наблюдават в светилищата - мегалити в района на Източните Родопи, Тракия и Странджа, а именно съживяването на човешкото построение от Бога - слънце. Може би, печатът на старозаветния пророк Соломон тук, най-древният известен на историята архитект - е заклинание срещу зловредните прояви на нечовешка сила, поставено на място, където на хората е отредено да преодоляват препятствията на могъщи природни стихии и явления.

Така неусетно стигаме до

скалния комплекс Орлови скали,

който е най-яркият по мащаб паметник с вдълбани ниши, съхранен изобщо на Балканите. Обявен е единодушно за тракийско светилище или единична археологическа недвижима културна ценност от национално значение, съгласно Закона за историческото наследство. Орловите скали са възвишения от риолити и трахеолити с надморска височина 762 метра, разположени на склон със западно изложение, чиято височина достига 25 метра.

Под номер три сред фундаменталните културни експонати на община Ардино попадат

живописните руини на крепостта Кривус,

които се намират в непосредствена близост до село Башево. Тя е построена през 10-ти век, за да бъде защитен района около течението на река Арда в Източните Родопи. За епохалната стойност на Кривус се споменава и в средата на 13-ти век, в Хрониките на византийския летописец Георги Акрополит, а сериозното археологическо проучване на мястото днес, разкрива останки от монети, християнски символи и множество оръдия на труда.

Епилогът от ценни находки в обсега на община Ардино принадлежи на

Старата Барутчийница,

която представлява изящна каменна постройка от последната четвърт на 19-ти век, въплътила в себе си елита на служебно-административните сгради, запазени на територията на страната от Османската епоха. В архитектурните ѝ черти се разпознава стилът на Брациговската строителна школа. Старата Барутчийница е служила за погреб и склад за муниции на турската войска до края на Първата световна война. Трудностите са тези, които изграждат силни характери, изявени лидери и шампиони по призвание.

Сериозната сплав между култура, история и спорт в община Ардино няма аналог у нас

Такава е и следващата ни отправна точка, а тя касае международния турнир по тенис на маса в памет на изтъкнатия треньор и заслужил майстор на спорта Дургут Адемов - Джофи. Високото му ниво и рейтинг в страната са неоспорими, а ежегодната надпревара в Ардино - белег за съвършенство. Голяма заслуга за този успех безспорно има талантливият треньор Бахри Юмер.

Китното планинско градче може да се похвали още с престижно домакинство на републиканските игри на Асоциацията на спортистите от малките селища през 2000-та година и сериозен проект с благоустройствен план за реновиране на спортната инфраструктура поетапно, който включва изграждане на

6 мултифункционални игрища по места

в селата Жълтуша, Диамандово - Бял извор, Чубрика, Млечино, Горно Прахово и Боровица. Кулминацията в новото строителство ще бъдат борцовата зала в Горно Прахово и ултрамодерния център по тенис на маса в село Бял извор.

Към триумфалната арка на спортната алея в община Ардино смело можем да прибавим още и авторитетната фигура на преподавателя в клуба за масов спорт с ученици на местно равнище Месут Хайрулов и този за бойни изкуства Дадау, патент и дело на корифей от ранга на Алпер Сами.

Своя сюжетна линия през годините до днес в Ардино оставя и лицето на най-полулярната игра у нас - ФК „Юнак“. Пик в неговото развитие е достигане до третото ниво на родния футбол през сезон 1984-85-а година. За спомените от това време с охота разказва, сегашният треньор на представителния отбор Зеки Абтикадир - Зико. Той е и вдъхновението на младите момчета от детско-юношеската школа на ФК „Юнак“, дръзнали да тръгнат уверено по неговите стъпки към върха.

Еталон за подражание в Ардино,

родното място на световноизвестния писател Сабахаттин Али, днес са още култур-трегера поет Саффет Ерен, роденият в с. Светулка и бивш вицепремиер на южната ни съседка Турция Ертурул Ялчънбаир, спортната легенда Решат Айдън, писателят Халид Алиосман Даалъ... Те са и естествената среда на цветния и различен град Ардино днес, превърнал се в нова ера и специален мотив на цяло звездно поколение, което се задава на хоризонта!

Иво ПЕТРОВ

Ресми Мурад и Сезгин Байрям - двамата първи ръководители на община Ардино, наградиха класираните деца в Първия общински детски литературен конкурс „Моят роден край“.

МОЯТ РОДЕН КРАЙ

Там, където най-ярки са звездите
Там, където най-високи са планините
Дете, ти знай,
това там е твоя роден край!

Там слънцето
винаги сгрява сърцето
Усмивката там
озарява лицето.

Душата ти
неспирно винаги е там
И по света
не оставаш никога сам.

Мериян ЕСАДОВА
VI клас, ОУ „Св. Св. Кирил и Методий“ - с. Горно Прахово

Защо обичам Ардино

Родена съм в най-красивия туристически край в Родопите. Ардино е моят роден град. Много обичам моя роден град. Наричам го мой, защото колкото и да пътувам из България и да се възхищавам на нейната красота, усещам как сърцето ми започва да бие по-силно, когато пътувам към дома.

Градчето ми се обновява с всеки изминал ден. Парковете стават все по-красиви, а по улиците все по-често се срещат усмихнати хора.

През всички сезони е прекрасен и романтичен моят роден град. Смея да твърдя това, защото често се разхождам по красивите туристически пътеки. С мама и татко посещаваме „Орловите скали“, „Дяволския мост“ и „Белите брези“.

И най-накрая знам, че един ден, когато порасна и може би тръгна по големия свят, аз винаги ще се връщам в моя росен град, защото това е градът на моето детство, на моите приятели, на моя дом. Ще търся улиците, по които мама и татко ме разхождаха, хванали ме за ръка.

Ето затова обичам моя роден град Ардино!

Даниела АНГЕЛОВА
IVБ клас, СОУ „В. Левски“ - Ардино

Единствен и незабравим

Ардино - моят роден град, град, в който живея и уча. Едва ли бих могла да го опиша с няколко думи. На пръв поглед е като всички останали, но за мен е единствен и незабравим. Малък, но с величествена красота и богата история. С всеки изминал ден все повече и повече се променя и развива. С гордост мога да кажа, че е един от най-красивите градове за мен в България. Всеки, дошъл веднъж тук, остава пленен от хубостите на природата, от доброто отношение на хората, които са много трудолюбиви, усмихнати и гостоприемни.

В близост до града ни се намира историческата забележителност „Дяволският мост“. Написани са много легенди за него. Има уникална архитектура и се посещава от много туристи, които остават възхитени.

Тук всеки сезон е неповторим по своему - пролетта с аромата на цветята, лятото с нашите игри и нашия смях в парка, есента със златните си цветове и зимата - тя е като снежна бяла приказка.

Обичам града си, обичам родния си край!

Тук е моят дом, моето семейство, моето училище, приятелите ми.

Тук протича моето щастливо детство.

Гордея се с него!

Цветелина МЛАДЕНОВА
IVБ клас, СОУ „В. Левски“ - Ардино

ТОВА СИ ТИ

Тук до мъничка река,
обградена от била,
се намира мъничко градче,
тука тупка моето сърце.

Планините сладко шепнат,
чудни песни ни редят.
Слънцето ярко свети,
о, незабравим мой роден град!

Както птиците отлитат
някъде далеч на юг,
после раничко долитат
под вековен роден бук.
Тъй и аз това градче
ще го нося в моето сърце.

Никога не ще забравя
родния балкан,
дето с милите другари
волно съм играл.
Дето с първата ми дума
„мама" аз съм назовал.

Никъде, дори накрай света,
няма градче като това.
Тук най-слънчев е денят
и най-нежна е нощта.
Тук сърцето ми във плен стои.
Ардино, това си ти!

Никола КОЛАЧЕВ
IVб клас, СОУ „В. Левски" - Ардино

С усещане за вечност, неземна сила и красота

Винаги съм смятала, че моят роден край е най-красивото място на Земята. Макар да бях още дете, разбрах уникалността на природата, която ме заобикаля, виждах разнообразие и усещах, и поглъщах красотата и чистотата ѝ.

За да разберете чувствата ми, ще направим заедно една малка обиколка на община Ардино. Или по-точно на нейните природни дадености и красоти, на нейния неповторим облик и дух, на местата, които познавам и обичам, които никога не бих заменила и които никога не бих забравила. Те носят усещане за вечност, неземна сила и красота.

Родното ми село се нарича Горно Прахово, полегнало по поречието на река Арда и простряло своите китни спретнати къщурки с прозорчета към реката. Имам чувство, че те винаги са били там, с дворчетата, с наиъфтелите цветя и узрелите зеленчуци, усмихнатите хора и безгрижните деца.

Родното ми огнище е заобиколено с планини и върхари.

Изгледът е уникален и незабравим, особено през зимата, когато върховете са покрити със сняг.

Близък планински връх се извисява величествен и горд, имаш чувството, че може да го докоснеш с ръка и в същото време изпитваш страхопочитание пред неговата суровост и великолепие. Бял и едновременно далечен и близък, криещ опасности в себе си. Но те привлича като магнит. Недостъпен и примамващ, той те очаква, за да разкрие своите тайни, за да вдишаш лечебния свеж въздух, който сякаш разтваря гърдите ти и ти дава чувство за свобода.

Ето защо, аз много обичам моето родно място.

Дамла ЙЪЛМАЗ
VII клас, ОУ „Св. Св. Кирил и Методий" - с. Горно Прахово

Кметицата Ферихa Хайри:

Мечтая Светулка да стане по-добро място за живеене

Родното ми място е село Светулка.
Отгледана и възпитана съм от добро, сплотено и трудолюбиво семейство. Завършила съм СОУ „Васил Левски“ в Ардино през 1995 г. Омъжена съм и имам двама сина. Родното място и семейството са най-важните неща за мен.
Живея и работя с амбицията да бъда полезна на съселяните си. Целите, които преследвам са нерешените проблеми на Светулка. Полагам усилия хората да получат максималното, което зависи от местната власт. Не деля хората на мои и твои, на малки и големи, към всички се отнасям еднакво.
Настоятелна съм в исканията си за решаването на неотложните проблеми. Ръководството на общината в лицето на кмета Ресми Мурад отделя сериозно внимание относно проблемите на малките населени места в т.ч. и Светулка. Когато усилия и съдействие са в една посока, тогава и резултатите не закъсняват. Асфалтирахме централната улица и махленски пътища, водоснабдихме една от махалите, ремонтирахме сградата на кметството.
Да се работи с хора наистина не е лека работа, но тя ми доставя удоволствие. Високо ценя гласуваното ми доверие. От своя страна правя вичко възможно отговорно и съвестно да оправдая доверието на моите съселяни. Мисля, че се движим във вярната посока и даваме своя дан за развитието на Светулка.

EVN: Информираме предварително клиентите си за консумирания ток

EVN изпрати до медиите становище по повод публичен въпрос по време на заседанието на Комисията по енергетика в Народното събрание на 27 януари за информирането на клиентите на EVN България за потребената от тях енергия. Надяваме се да запазим експертното говорене по темата и да не бъде подвеждано общественото мнение, което не помага за спокойното функциониране на енергийната система.
EVN България предлага предварителна информация на клиентите си за потребената от тях електрическа енергия. Всеки клиент има избор по всяко време и безплатно, да избере по какъв начин да я получава.
Начините за получаване на информацията са известие чрез хартиена фактура, чрез имейл, SMS, електронна фактура. За малките населени места, в които не са налице онлайн каси, клиентите получават предварително разпечатани фактури.
EVN разполага и с „EVN Онлайн плюс“. Достъпна е проверка през денонощния телефонен център на компанията: 0700 1 0207.
Тези усилия следват разбирането на EVN България, че именно желанието на клиента е водещо при определяне на начина на получаване на информация.
По отношение на заплащането на консумирана енергия компанията също се стреми да предлага максимален набор от

възможности: плащане на каса в салоните на държавните „Български Пощи„ ЕАД, през „EVN Онлайн плюс“, по Банкомат, epay.bg; easypay.bg; директен дебит; интернет банкиране; Transcard; SMS.
С изразяването на това становище компанията се надява да е полезна за коректното провеждане на публичния диалог, се казва още в разпространено прессъобщение на дружеството.

ARDİNO'NUN SESİ

• Ocak 2015 • • Hazırlayan: Saffet Eren •

2015 UĞUR GETİRSİN

Zaman akıp giderken, 2015 yolculuğumuza da koyulmuş bulunmaktayız.

Hayatı okunmamış bir kitap olarak algılarsak göreceğiz ki, onun her sayfasını çevirdikçe milyonlarca insanın acı ve derdiyle, sevinç ve mutluluklarıyla tanık olduğumuzu yineleyeceğiz. Karşımızda gördüğümüz gözler gülüyorsa biz de mutluyuz, sevdiklerimizin mutluluğuyla hayat buluyoruz.

Gelen günler içinde daha şirin bir dünyada nefeslenmek arzusundayız. Dileklerimiz, hayallerimiz, isteklerimiz hep tek dilde, hep tek yönde:

- Acı ve kederler son bulsun!
- Savaşlar meydan okumasın, bebekler öldürülmesin!
- Açlık ve sefalet soyumuzu kırmasın!

Çok mu şey istiyoruz acaba!?

Her sabah televizyon veya interneti açtığımızda bugün kim kimi vurmuş, kime tecavüz edilmiş, kim kimi dolandırmış, kim kimi haksız yere hapse tıkmış haberlerini ne okumak, ne de görmek istiyoruz. Sosyal aktivitelerin daha yoğun olduğu, kültüre, sanata ve edebiyata daha çok yer verildiği, kök ve tarihi mirasımızın nasıl korunduğu ve yaşatıldığı bir yıl müjdesini bekliyoruz.

Sonuçta biz aynı toprakların, aynı güneşin insanları değil miyiz?

Sevgiden, dürüstlükten, bolluk ve bereketten yanayız.

Bu günahı işlersen yanacaksın, şu kötülüğü yaparsan çarpılacaksın, sakın sağa ve sola sapma gören olur, sakın ona buna sataşma duyan olur...sözleriyle korkutmayalım arkamızdan gelen gençlerimizi, çocuklarımızı. Onlara kötülüklerden arındırılmış, adeta cenneti andıran bir dünya bırakalım!

Yüce Rabbimiz tümümüze akıl, göz ve kulak nasip etmiş; duyun, dinleyin ve görün diye. İçimizdeki yeşeren umut dolu doğruları, neden zalim ve huysuz cellatlar kökünden yok etsin ki...

Herkese 2015 yılı uğur getirsin!

Sevginin yılı olması dileklerimizle!

• DOĞUMUNUN 80. YILI •

Faik İsmail ARDA
(1935 - 1995)

BENİM

Bu dağlar benim dağlarım
Yollarıyle beraber

Bu bahçe benim bahçem
Gülleriyle beraber

Bu yayla benim yaylam
Kuzusuyle beraber

Bu türküler benim türküm
Sazlarıyle beraber

Bu bayramlar benim bayramın
Kızlarıyle beraber

Bu bahar benim baharım
Kuşlarıyle beraber

Bu toprak benim toprağım
Taşlarıyle beraber.

Ben, yurdunu yuvasını ölürcesine seven bir insanım. Totaliter rejim beni biraz ezdi, fakat kıramadı. Manevi ölüm, fiziki ölümden daha beterdir. Ardino'muzun komünist kodomanları maneviyatımı yoketmek için neler yapmadılar; birkaç kez işten azletmeler, nedeni belirsiz tabii, Türkçe okuduğum bir halk türküsü yüzünden saçlarımı kesip ibret için kasaba sokaklarında gezdirmeler, mahkemeler (yine türkü yüzünden) ve "az zararlı külhanbey" damgasını vurarak karakollarda yatmalar ve neler neler... Ama totaliter rejim benden bir şey alamadı. Verir miyim hiç! İçimdeki sevgiyi bir türlü koparamadılar. İnsanlar arasında daima başım dik, alnım ak gezdim. Kendi soframda ne bulduysam onunla geçindim. Hiç kimsenin tavuğuna kaz, karısına kız demedim...

Türkiye'nin Sofya Büyükelçisi Gökçe:

Bulgaristan hem dostumuz, hem müttefik ve ortağımızdır

Türkiye'nin Sofya Büyükelçisi Sayın Süleyman Gökçe yaptığı açıklamada Türkiye'nin Bulgaristan ilişkilerini diğer ülkelere nazaran daha özel kılan bir çok etkenin olduğunu belirtti. Sayın Gökçe: "Türkiye, Bulgaristan'da siyasi istikrara önem veriyor, çünkü ancak bu şekilde ikili alişkilerde arzu edilen ilerlemeyi kaydedebiliriz" şeklinde konuştu. 2015 sezonunda Bulgaristan'daki kış tatil merkezlerinde Türk turistlerin sayısındaki artışın toplam yabancı turist sayısından yüzde 10'u kadar olması bekleniyor. Sofya ve Ankara'nın karşılıklı ticaret hacmini 10 milyar dolara artırma hedefine ilişkin yorum yapan Türkiye Büyükelçisi , Sofya, Plovdiv ve Şumen'de Türk yatırım yapılarının birleşmesi kararını anımsattı ve bunun kriz nedeniyle yaşanan durgunluğun aşılmasına imkan sağlayacağını söyledi. Süleyman Gökçe, şu an Bulgaristan'daki Türk yatırımlarının değeri 3 milyar dolar olduğunu, Türk iş dünyasının Bulgaristan'da 10 binin üzerinde kişiye istihdam sağladığını belirtti. "Türkiye'nin dış politikası krizlere değil yeni vizyonlara yöneliktir. Bulgaristan ile bizi birleştiren vizyon ise Avrupa-Atlantik yapılarında müttefik olmak ve Avrupa strüktürlerinde işbirliğinin yoğunlaşmasıdır".

O günleri anmak kadar anlamak da önemli

Bundan 30 yıl önce Bulgar hükümeti Türk azınlığın isimlerini değiştirmeye başlamış, Türkçe konuşulmasını yasaklamıştı. Azınlık hukukundan doğan tüm haklar rafa kaldırılmıştı. Tepkiler gecikmedi. 24 Aralık 1984 tarihinde Başevo, Gorno Prahovo ve civar köylerden yüzlerce insanımız Mleçino meydanına toplanarak soykırıma hayır dedi, uygulamayı protesto etti. Bulgaristan çapında bu bir ilkti. Gösteriler sakin ve barışçıydı. Buna rağmen gözaltına alınanlar, tutuklananlar oldu.

30 yıl sonra anma törenlerindeydik. Varoluş mücadelesinde önderlik edenleri, siyasi mağdurları şükran ve minnetle andık. Nedense insanlarımızın gözlerinde, yüzlerinde hâlâ dinmeyen acıyı, hâlâ sönmeyen endişeyi sezdik, okuduk.

Sağlık hizmetlerinin kalitesi kötü

Avrupa'da sağlık kalitesi açısından Bulgaristan 37 ülke arasından 30'ncu yere sıralanıyor. Avrupa Komisyonu'nun talebi üzerine 8 yıldan bu yana her yıl açıklanan Avrupa Sağlık Tüketicileri Endeksi'nin(EHCI) verileri bunu gösterdi. Ülkemiz topladığı puan açısından Romanya, Litvanya ve Polonya'nın önünde bulunuyor.

Bulgaristan, endekste yer alan ülkeler arasında sistemden sunulan hizmet göstergelerinin tamamı kırmızı olan tek ülkedir. Bu ise hizmet kalitesinin kötü olduğunu göstermektedir.

Kitaba ilgi canlanıyor

"Bılgarska kniga" Derneği başkanı Veselin Todorov "Bulgaristan'da kitaba ilgi canlanıyor" dedi. Sözlerine göre, 2014 yılında kitap satışlarında yüzde 70 oranında artış gözleniyor. 2014 yılında Elif Şafak ve E. L. James gibi yazarlar revaçta olurken "Küçük Prens" ve "Bülbülü Öldürmek" gibi klasik eserler zirvede kalıyor. Ne mutlu ki, satış rekoru kıran kitaplar arasında yüzde 25 oranu çocuk kitabı, yüzde 10 ise yetişkenlere yöneliktir. En başarılı Bulgar eserleri arasında İvo Siromahov'un "Bılgarski raboti" (Bulgar işi), Milen Ruskov'un "Vızvişeniya"(Tepeler), Lüdmila Filipova'nın "Voynata na bukvite" (Harfler savaşı) ve Zahari Karabaşliyev'in "18 protsenta sivo" (Yüzde 18 oranında gri) kitapları yer alıyor.

● TÜRKÇE DERSLERİ ● sayıdan sayıya ● TÜRKÇE DERSLERİ ●

OKUYALIM, ANLATALIM, YAZALIM

1. Aşağıdaki metni okuyun. Metinde neden söz edilir?

EZOP İLE YOLCU

Bir gün bir yolcu Ezop'a rastlamış ve sormuş:
- En yakın köye kaç saat sonra erebileceğim?
Ezop cevap vermiş:
- Yürü!
- Ben yürümek lazım olduğunu biliyorum. Sana kaç saat sonra erebileceğimi soruyorum.
- Yürü!
Yolcu:
- Bu galiba deli, deyip, yoluna devam etmiş.
Birkaç adım ayrıldıktan sonra, Ezop yolcunun arkasından haykırmış:
- İki saat sonra ereceksin.
Yolcu şaşırmış ve dönerek sormuş:
- Başta niçin cevap vermedin?
- Hemen cevap veremezdim, demiş Ezop, senin nasıl yürüdüğünü bilmiyorum ki...

● ***Masalda kaç anlatım ve soru tümcesi (cümlesi) var?***

● ***Masalda emir etmeye kullanılan tümceleri okuyun.***

2. Aşağıdaki tümceler neyi ifade eder? İnceleyin.

Ormanda ateş yakmayın! Yasak
Yolda dikkat et! Uyarı
Lütfen kitabımı uzat. Rica
Yürü! Emir

Emir, rica, uyarı, yasak etmeye yarayan tümceye buyruk emir tümcesi denir. Buyruk tümcesinin sonuna ünlem (!) ya da nokta (.) yazılır.

3. Aşağıdaki tümceler hangi duyguyu ifade eder? Tümceleri anlam bakımından inceleyin.

Çoluk çocuk toplanıp gelmişler.
Yeni eviniz çok güzel olmuş. Tebrik ederiz!
Hepiniz buraya gelin!
Erol, sütünü sıcak sıcak iç!
Taşıma su ile değirmen dönmez.

4. Aşağıdaki tümceler kime ait?

Hemen buraya gel!
Yemekten önce ellerini yıka!
Lütfen, şuraya dikkat edin!

AYDEDE VE ALİCAN

İki dağ arasında hiç kimsenin ulaşamayacağı derin vadide bir karlı ülke vardı. Burada çok renkli hayvanlar, çok renkli çiçekler, çok renkli böcekler kuşlar yaşıyordu. Hepsi de barış içinde, birlik içinde, hiç birbirlerine haksızlık yapmadan yıllardan beri yaşayıp geçinip gidiyorlardı.

Bu karlı güzel ülkeyi hiç kimsecikler bilmiyordu. Sadece Aydede. Bazen Aydede bir çocuk alır sırtına bu güzel ülkeye ziyarete geliyordu.Üşümesinler diye her getirdiği çocuğa o ülkeye girerken, "tüm renkli hayvanlardan biraz sevginizden verin Alican'a ısınsın üşümesin" demişti. Tüm hayvanlar gözlerindeki ışıklarla gelen çocuğu sevgileriyle sarıyorlardı.

İşte böyle çok güzel bir gecede yine Aydede Alican isimli çocuğu sırtına aldı gezintiye çıktı. Çok güzel yıldızlar içinden geçerek bu gizemli karlı ülkeye erdiler Aydede ve Alican. Ülkenin her tarafı kale gibi sarılıydı sevgi çitlerinden. Alican çok şaşırdı hayvanların renklerini görünce. Balık tutan hayvanlar vardı, köşelerde şarkı söyleyen kuşlar bülbüller vardı.

Heybetli aslanı görünce Alican hemen koştu ve sordu:
- Sen bu ülkenin kralı mısın?
Aslan:
- Hayır, dedi, bizde herkes eşittir kimse kimseyi kıskanmaz, büyüklük hissi biz içimizde barındırmayız. Dereden tuttuğumuz balıkları hepimiz yeriz, aç insan aramızda hiç yoktur. Herkesin eşyası aynıdır çok renkli, yiyecekleri de kardeşçe paylaşırız...

Alican utandı, ablasını hatırladı. Nasıl da ablasına bazen kızıyor bağrıyordu. Sen kızsın hiçbir şey bilmezsin diye.Ve üstüne üstlük benim dediğim olacak, çünkü ben kralım, erkeğim diyordu. Çok utandı Alican.

Gel seni tüm ülkeyi gezdireyim, dedi Aydede. Karlı ülkeyi gezdiler ve sonunda sordu:
- Aydede, neden burasının adı Karlı ülke?
Aydede şu cevabı verdi:
- İçinde yaşayan canlı hayvanlar ve böceğinden tut çiçeğine kadar hepsi tertemiz, sevgiyle donatılmış yürekleri. İçlerinde hiç lekesiz pırıl pırıl bembeyaz sevgi barındırırlar. Bu yüzden burasının adı Karlı ülkedir...

Alican yolda giderken evimi Karlı ülkeye çevireceğim dedi. Gözlerinde ışık yansımaları vardı ve Alican mutlu musmutlu Aydede'nin kuyruğunda uyuyakaldı.

Müzeyyen AVCIOĞLU

● DOĞDUĞUM DİYAR ● ÇOCUK YARIŞMASI ● GÖNDERDİKLERİNİZDEN

EĞRİDEREM

Güzel şehrim seni seviyorum
Ormanın içinde saklısın herkese açıksın
Şirin mi şirinsin Eğriderem

Parklarında bahçelerinde oynar gezerim
Cadde ve sokaklarını tertemiz tutarım
Benimsin Eğriderem yuvamsın

Senden uzak bırakmasınlar beni
Eğriderem çok özlerim seni.

Atakan HAYRULLOV
2. sınıf, Ardino

BİR BAŞKA GÜZELDİR KÖYÜM

Ardino'ya bağlı Borovitsa (Çamdere) köyünde yaşıyorum. Benim köyüm çok güzel bir yerde bulunuyor. Her yerde yeşil ağaçlar, çiçekler, kuşlar... Köyümüzde herkes kardeş gibidir, mutlu ve huzurlu yaşıyoruz . Okuduğum okul bizim köyde. Bana çok yakın. Evimden çıkıp okulun bahçesine giriyorum. Güzel büyük çiçeklerle dolu bahçesi. Ben burada büyüyorum.Tatil günlerinde günlerinde arkadaşlarla doyasıya eğleniyoruz.
Büyüdüğüm yerin birçok güzellikleri var: tertemiz havası, kuş cıvıltıları, mis gibi kokuları.
Toprağı bile başka kokar. İnsan doğduğu büyüdüğü yeri asla unutmaz.
O yer bambaşkadır. Her nereye de gitsek doğudumuz yer daima aklımızdadır. Anılarımız, hayallerimiz hep doğup büyüdüğümüz yerlerdir. Keşke iş yerleri olsa da insanlar dış ülkelere gitmek zorunda kalmasalar. Birçok insan gibi, benim babam da dış ülkede çalışıyor. Bizden çok uzak, yanımızda olsaydı da hasretlik, özlem duymasaydık. Kardeşimle benim doğum günlerimizde bile yanımızda olamıyor. Bizler gibi birçok çoçuk var.
Bence en mutlu insan doğup büyüdüğü yerde yasayıp çalışandır. Fakat nereye de gitseler bizim insanlar çalışkandır ve başarırlar. Rodop dağları gibi güçlüdürler.

Gamze TALİP
3. sınıf, Borovitsa

KÖYÜMÜ VE İNSANLARINI ÇOK SEVİYORUM

Benim doğduğum yer İspanya. Tarih 09-09-2003 yılı, Madrid.
Bazı kötü olaylardan sonra ailem Bulgaristan'a dönmek zorunda kalmış. Benim çocukluğum Ardino'ya bağlı Golobrad köyünde geçiyor. Köyüm çok güzeldir. Yeşil ormanlarıyla, cıvıl cıvıl kuş sesleriyle, mis gibi havasıyla, harika manzarasıyla görülmeye değer bir yerdir. Ben köyümü çok seviyorum, köyümün insanlarını da. Onlar sanki köyümden güç alıyorlar, çok çalışkanlar, temiz kalplidirler. Her mevsimde köyüm bir başka güzeldir.
İlkbaharda yaşilliklere bürünür, cıvıl cıvıl kuş sesleri işitilir. Yaz mevsiminde meyve ve sebzeden geçilmez. Çocuklar yaz tatiline
çıkınca sesleriyle etrafı neşelendirirler. Sonbahar gelince ise etraf bir başka güzel olur. Ormana bakınca binbir çeşit renk görebilmek mümkün. Fakat sarı renk galip gelir. Ondan ben sonbahara altın renkli sonbahar diyorum. Kışın ise kar yağınca etraf bembeyaz olur.
Biz çocuklar doyasıya oynarız. Ben özellikle bu köyde büyüdüğüm ve yaşadığım için çok mutluyum. Atalarımızın dediği gibi: "Ana gibi yar, vatan gibi diyar yoktur".

Seven HABİL
5. sınıf, Borovitsa

KÖYÜM BİR CENNET BAHÇESİ

Rodop dağlarının eteklerinde bulunan Ardino (Eğridere) kasabasında gelmişim dünyaya. Oturduğum köy ise yemyeşil güzelliklere bürünmüş, her mevsimde ayrı güzel, mis kokulu. Suhovo (Susuzburun) köyüne bağlı Ribartsi (Osmanlar) mahallesi.
Köyümün alt tarafında Kırcali barajı bulunur. Bu su cenneti köyüme ayrı bir güzellik veriyor. Ormanların yeşil rengi suya yansıyor. Mis gibi havayı sağlayan
ağaçlar, sanki süslü bir gelin gibi suda kendilerine bakıyorlar.
Köyümün insanları iyi niyetliliğini temiz havadan, misafirperverliğini
verimli toprağından almışlar sanki. Evet, çok kalabalık değil köyümüz
neredeyse genç bile yok, ama öyle harika manzarası var ki, insan oturup
izlemeye kaptırırsa kendini vaktin nasıl geçtiğini hiç anlayamaz.
Her şey çok güzel, bir de iş yerleri olsa da gençler burada çalışsalar, başka yerlerde çalışmak zorunda kalmasalar, köyü terketmek zorunda kalmasalar.
Fakat insan nereye de gitse doğup büyüdüğü yer gibi yoktur.
Hele de benim köyüm gibi nadir güzellikteyse.
Burada doğduğum için kendimi çok şanslı hissediyorum.

Duygu BEKİR
7. sınıf, Borovitsa

Али ДУРМУШ

Не питай! Пиша...

Пиша старческа поезия. Казано в по-мека форма, създавам поетични творби за възрастни. Нормално е за моите 75 години. Искам да споделя мисли върху три от тях: за старостта, мъдростта и погребението.

Често ми втълпяват израза, че човек остарявайки ставал

мъдрец

Почти съм съгласен с тази теза.

Наистина човек, когато остарява по-трезво прави отчет за изминатия от него жизнен път. Всеки си спомня детския си период, младежкия след това, а какво да кажем за най-проблемния, най-километражния семеен период... Между тези периоди няма издигната стена. Те така се вливат от един в друг, че човек въобще не ги усеща. Но когато остарява той най-добре ги характеризира с техните негативи и позитиви. За това може би ги окачествяваме като мъдреци. Според мен, мъдрецът трябва да мъдрува пестеливо, без да досажда на слушателите, например, с неговите детски неволи, с младежките му увлечения за любовници, нито пък със семейните тревоги. Нека да мъдрува за историческите събития, на които е свидетел.

Втората тема е за

старостта

Чудно ми е защо много възрастни се плашат от нея. Ще направя две лирични отклонения по това: Преди три години градчето ни посети един мой стар познайник - шарлатанин с кола. Когато беше тук, заемаше важни постове, но имаше една слабост. Поради тази негова слабост, се свърза с една наша `нощна птица` и в разговор с мен сподели, че не се предавал и на 18-годишен младеж, въпреки че неговите са към осемдесетте. „Глупости“ си рекох наум. Понеже дамата беше разумна, изцяло го опроверга, като добави само това, че е добър платец...

Друг един просветител и идеолог на турското малцинство в България, в една скорошна среща се разгневи и отрече, че е остарял. Чувствал се млад - и врял, и кипял с младежка енергия. Ето ти още едно самохвалство и шарлатанство. Тананиках си наум и в този миг се сетих за прословутото стихотворение „Балада за комуниста“ на Веселин Андреев, където комунистът е представен като по-твърдо същество и от желязото. Аз само мога да прибавя към това, че комунистът не остарява.

Все не мога да си обясня защо тези хора се плашат от старостта. Та това е нормално явление и старостта никога не е бил порок. Колкото и да не желаем, старостта си идва нормално със своите симптоми, признаци от главата на човека до петите му и ние сме длъжни да я посрещаме като гост на трапезата. В подкрепа на казаното, цитат от стихотворението ми с приблизителен превод:

Ако ръцете ти неспирно треперят
Ако очите на снахата злокобно те гледат
Това значи, че си остарял!

Оправдават се с душата, че не остарявала.

Аз пък казвам:

Ако за красавиците ахкаш
Ако за болките си охкаш
Това значи, че си остарял!

Погребението

Или нека започна темата с един анекдот:

Осман ага от село Дядовци имаше прекрасна жена, но стана чудо някакво. Тази жена започна да върши чудновати дейности. Казаха, че е урочасала... Осман ага почука на вратата на ходжата за муска. Състрадателният ходжа написа що написа, скъта написаното в триъгълна форма и предавайки прилично оформеното творение му каза: „Тази муска ще сложиш под Дяволския мост и ще похлупиш с камък. Но през цялото време нито за миг няма да се сещате за лисицата!“

Вие си направете умозаключението. Та може ли човек на 70-80 години да не се сеща за погребението!?

Ритуалът погребение обаче ме тревожи доста отговорно. Мисля, че смъртта трябва да приемем по-нормално и на ритуала да придадем по-тържествена форма. С тази мисъл написах стихотворението си за погребението. Всеки живее живота си и напуска земния живот, но той оставя освен имот като наследство и

диря

с която остава в съзнанието на хората.

С цел да намаля излишните проливни сълзи по време на погребалния ритуал, озаглавих стихотворението си „Не плачете на погребението ми“. С този рефрен започва всяка една строфа, но аз ще ви преведа по смисъл само последната:

Не плачете на погребението ми
Ценни стихове ви остави моето перце.
Прочитайки спомнете името ми
Благодаря ви хора от сърце!

Азис МУРАД

Моят герой

Поредният випуск от моята гимназия отлита. Всеки един е със своята неповторимост и чар. Покрай празничната суматоха и абитуриентските балове, почти винаги биваме приятно изненадани от появата на група от малко наедрели, понякога с побелели или оредели коси, но винаги засмени бивши наши ученици отпреди години.

Мария бе отличничката на випуска и в същото време Господ я бе дарил с неимоверна доза красота - духовна и физическа. Възхищавах й се на благородството и добродетелите, които излъчваше в ежедневното си поведение. Спомням си онази екскурзия, в последния клас на гимназията, току преди бала и кандидат-студентската кампания, как се държаха за ръце и се гледаха искрено влюбени с онова момче. Не знам защо, но хич не ми вдъхна доверие момъкът - с тази разчорлена дълга до раменете коса и рядката като четина неподдържана брада, с модерните свлечени панталони и широката като харизана тениска на гърба. Изведнъж се сетих за народната поговорка относно хубавите круши и кой ги яде! Като се върнахме, след дълги душевни терзания, не се съобразявайки със строго личното пространство на всеки, реших да поговоря с Мария, за да я предпазя от грешна стъпка:

- Мария, кой е този младеж? - Познаваш ли го достатъчно добре, не ме разбирай погрешно, искам само да те предпазя от... Не ме остави да довърша тя и отсече:

- Христо е моят идеал, моят герой, господине! - Познаваме се от година и нещо. Той е втори курс в университета, в който смятам да уча и аз. Много малък е останал кръгъл сирак, след нелепа катастрофа и е израснал в сиропиталище. Имал е роднини и близки, но те се интересували повече от наследствените фамилни дялове. Христо учи психология, а в свободните следобедни часове е доброволец в един Дом за сираци и изоставени деца.

В този момент ми се искаше земята да се разтвори и да потъна в нея от срам. Руменината на лицето ми изби на гореща пот. Без да мога да промълвя и думичка, гузен се отдалечих от ученичката си, дала ми урок по тактичност!

На път за лъхащата на самота гарсониера, размишлявах върху случилото се. Ах, как исках моята, напуснала ме жена, която също се нарича Мария, някога да ми беше казала, че аз съм нейният герой! Уви, не се получи! Чувството за срам от постъпката ми се задълбочаваше и не остави на спокойствие мислите ми през цялата вечер.

Сега след 10 години, реших да се извиня на Мария за онази ситуация. Особено като ги видях, как двамата с Христо слизайки от колата си, все още се гледат с така обичащи, засмени очи. А от задната врата изскочиха двама немирници, вероятно по на 5-6 годинки, благородно им завидях. Но когато след тях се появи и един тийнейджър, с батковски поглед наглеждащ двамата палавници, Мария усетила учудването ми в погледа, рече:

- Това е Найден - познават се с Христо от доброволческите му години в Дома - прие да живее с нас до пълнолетие. И той има интересна съдба като Христо. Намерили са го плачещо и гладно бебе, в градинката на една църква. Нарекли са го Найден, подобаващо на орисията му. Така, че това е нашето семейство засега. Между другото, Христо е попечител на още две деца от Дома, които посещава винаги когато има възможност.

Продължаваше да ме възхищава това момиче и истински се гордеех с нея и с нейният избраник-герой. Стори ми се, че тя беше ми простила за онази нелепа случка преди години, когато с най-добри намерения, прекосих една крехка бариера към нейния интимен свят.

След обяд, в градския парк срещнах Камелия - буташе детска количка, но беше някак си замислена, не изглеждаше добре. От комшии разбрах, че се е върнала да живее при родителите си. Тя завърши преди две години гимназията, като че ли вчера беше, си спомних техния бал - Камелия гордо пристъпяше с непознатият кавалер под ръка. В последния гимназиален клас, на новогодишното шоу, Камелия безапелационно спечели приза „Мис Гимназия“. Много от момчетата искаха да спечелят сърцето на местната хубавица, но ето, че късметлията се е оказал този непознат момък, с яки бицепси, готови да пукнат шевовете на късото младежко сако, и с дебел ланец на шията, вместо традиционната вратовръзка.

Като седнахме на учителската бална маса, след първата наздравица, уж непринудено, се заинтересувах от кавалера на Камелия, питайки колежката Кирилова, седяща до мен:

- А-а, това е годеника й - не видя ли пръстена на ръката на Ками, колега? - укорително, ме погледна Кирилова. - Много са били богати семейството на момчето - шепнешком допълни, сякаш споменаваше за нещо нередно.

Независимо от преструването ми, и аз видях от каква лимузина слязоха тези непознати в центъра на града - събраха погледите на всички съграждани, за които абитуриентските балове бяха ежегоден парад на младостта и красотата.

- Кога и как са се запознали, че до годеж е стигнала работата!? - проявих учудване аз.

- Колега-а, колега! Дискотеката е място за запознанства на сегашната младеж! Ако не знаеш, аз да ти кажа! - назидателно, типично по учителски ми натри сол Кирилова за невежеството ми.

Замълчах си. По задължение, няколко пъти присъствах с класа на дискотека. Там не можеш две приказки да си кажеш, камо ли такива важни неща, като брак и семейство да решиш в такава обстановка. Загледах се към дансинга - всички бяха наобиколили Камелия и годеника й, пленени от кръшните им извивки, които те демонстрираха.

Както обикновено, балът продължи до зори, но малцина останаха до края - оформилите се двойки и групички по интереси през годините, се пръснаха в различни посоки.

Последните думи на едно дете:

„СБОГОМ, МАМО!”

- Мамо, излязох с приятели. Отидох на един купон, и си спомних какво ми каза преди да изляза: „Недей да пиеш, ако ще караш.“ Затова, пих един спрайт. Почувствах се горда със себе си за това, че послушах ...съвета ти, и за разлика от много мои приятели бях трезвена.

Направих своя избор, защото твоите думи бяха свещени за мен. Когато купона свърши, хората започнаха да се качват по колите си, пияни. Аз се качих в моята със сигурността, че съм в състояние да карам.

Тогава, мамо, не можех дори да си представя какво ме очаква.

Нещо неочаквано...

Сега съм тук, просната на земята и чувам полицаите да говорят: „Момчето, което се блъсна в тази кола е пияно.“

Мамо, гласовете са толкова далечни!..

Кръвта ми е навсякъде и се опитвам с всички сили да не заплача.

Мога да чуя и докторите: „Момичето няма да издържи“.

Сигурна съм мамо, че момчето което ме блъсна, не е искало да ме рани. Но защо?!

Той е пил, а аз трябва да умра.

Защо живота е толкова несправедлив, мамо?

Защо хората го правят, знаейки, че могат да заличат толкова човешки животи?!

Болката ми в момента е огромна, все едно ме бодът с хиляди ножове.

Мамо, кажи на сестричката ми да не се плаши, кажи на татко да бъде силен. И моля те, отиди при момчето и му дай

свят, както даде на мен. Може би, ако неговите родители му бяха казали, сега щях да съм жива, мамо!

Дъхът ми отслабва все повече и повече, започвам да се страхувам наистина. Това са последните ми моменти и се чувствам толкова сама. Как исках да можеше да си до мен сега, мамо, докато съм тук на земята, умираща. Исках да ти кажа толкова неща...

Обичам те мамо, обичам те толкова много! Обещавам да те пазя, да бъда твоя ангел и да те защитавам както направи ти.

Сбогом, мамо!

Тези думи са написани от журналистката, която е била на мястото на инцидента. Докато е умирало, момичето шепнело тези думи.

Читателю, от теб не се иска нищо сложно. Ако тази история те е трогнала, прочети и го сподели с твоите близки, съседи и приятели, за да запазим нас и тези около нас. Надявам се заедно да отрезвим всички онези, които не мислят за последствията от своята безотговорност.

Пенка ДИМЧЕВА

Спортен клуб по тенис на маса „Юнак“ - гр. Ардино

СЪОБЩЕНИЕ

Управителният съвет на СКТМ „Юнак“ - гр. Ардино, на основание чл. 26 от ЗЮЛНЦ и чл. 13, ал. 3 от Устава на клуба, свиква **отчетно-изборно общо събрание** на 20.02.2015 (петък) от 16:00 ч. в заседателната зала на Община Ардино, при следния дневен ред:

1. Отчет за дейността на СКТМ „Юнак“ за периода 2013-2014 г.
2. Финансов отчет на контролната комисия.
3. Избор на ръководни органи на клуба.
4. Приемане на нови членове и освобождаване от членство.
5. Разни.

При липса на кворум, на основание чл. 27 от ЗЮЛНЦ, събранието ще се проведе същия ден от 17:00 ч., на същото място и при същия дневен ред, независимо от броя на присъстващите членове.

Председател: инж. Азис Мурад

МАЛКА ОБЯВА

Заменям парцел 775 кв. м. в община Исперих за парцел (къща, може и с доплащане) в община Ардино.

Тел.: 0884 998 403

e-mail:

ag.novucomp@abv.bg

Общински съвет - Ардино

РЕШЕНИЕ

№ 465 от 27 януари 2015 г.

I. На основание чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА, чл. 63, ал. 3 от Закона за лечебните заведения, чл. 3, ал. 1 от Наредба № 9/26.06.2000 г. за условията и реда за провеждане на конкурси за възлагане на управлението на лечебни заведения по Закона за лечебните заведения,

ОБЯВЯВА КОНКУРС

ЗА УПРАВИТЕЛ НА МБАЛ - АРДИНО,

при следните условия и изисквания:

1. Обект на конкурса

Възлагане управлението на МБАЛ „Ардино“ ЕООД за срок от три години, като конкурсът ще се проведе на три етапа:

- Проверка на съответствието на предоставените документи с предварително обявените условия.
- Оценка на програма за развитието и дейността на лечебното заведение за тригодишен период.
- Провеждане на събеседване с кандидатите.

2. Изисквания към кандидатите

- Да притежават образователно-квалификационна степен „магистър“ по медицина, съответно дентална медицина и квалификация по здравен мениджмънт или лица с образователно-квалификационна степен „магистър“ по икономика и управление с призната специалност по медицинска информатика и здравен мениджмънт или по икономика на здравеопазването.
- Да имат най-малко пет години трудов стаж като лекар, съответно лекар по дентална медицина или икономист; кандидатите, притежаващи образователно-квалификационна степен „магистър“ по медицина, съответно дентална медицина, да имат придобита специалност.
- Да отговарят на условията за управител по Търговския закон и Закона за лечебните заведения.
- Да не са осъдени на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер, освен ако не са реабилитирани.

3. Необходими документи

- Заявление за участие в конкурса.
- Автобиография.
- Копие от диплома за завършено образование по посочените специалности.
- Удостоверение за квалификация по „Здравен мениджмънт“ за лекарите, съответно стоматолозите, отговарящо на изискванията на §3 от Наредба № 9/26.06.2000 г. за условията и реда за провеждане на конкурси за възлагане на управлението на лечебни заведения по Закона за лечебните заведения.
- Копие от диплома за придобита основна специалност за лекарите, съответно на стоматолозите.
- Копие от трудова книжка, удостоверяващи наличието на изискуемия трудов стаж.
- Свидетелство за съдимост.
- Програма за развитие и дейността на лечебното заведение за тригодишния период.

4. Място и срок за подаване на документите

Заявленията за участие в конкурса, заедно с необходимите документи се подават в запечатан плик и се завеждат по реда на тяхното постъпване в деловодството на общината до 17:00 часа на тридесет и петия календарен ден след публикацията на обявата. Ако срокът изтича в неработен ден крайната дата за подаване на документите да се счита първия работен ден след упоменатия срок.

Програмата за развитие се представя в отделен запечатан плик.

5. Място и срок, в който може да се получи информация

Всеки работен ден до изтичане на срока за подаване на документите в Общинска администрация - Ардино.

6. Дата, час и място на провеждане на конкурса

От 10:00 часа на следващия работен ден след изтичане на срока за подаване на документите в заседателната зала на общината.

Настоящето решение е взето на основание чл. 85, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Общински съвет - Ардино.

Председател: Сезгин БАЙРЯМ

МИСЛИ ЗА ЗДРАВЕТО

● Защо са болестите в света? Те са възпитателно средство. Ако съвременните лекари съзнаваха това, те трябваше да учат своите пациенти как да живеят. Не е достатъчно да пипнеш само пулса на болния и да му дадеш някакво лекарство.

Петър Дънов

● Не се лекувайте по книга! Може да умрете от печатна грешка!

Марк Твен

● За твоето здраве - по-добре е да износиш обувки, отколкото възглавница.

Източна мъдрост

● Нека храната ви бъде лекарство и лекарството - храна!

Хипократ

● Наблюдавайте вашето тяло, ако искате вашият ум да работи правилно.

Декарт

● Здравето не е всичко, но без здраве всичко е нищо.

Артур Шопенхауер

ДОСТОЙНО ЗА УВАЖЕНИЕ СЪБИТИЕ

СОУ „Христо Смирненски” в Бял извор отбеляза 90-годишен юбилей

Бялизворци ознаменуваха 90 години от основаването на първото училище в селото им. Празнично украсеният салон се оказа тесен за присъстващите ученици, родители, поканени учители и официални представители. Двата рецитала за училището като огнище за просвета и култура и за поетичния свят

на патрона им Христо Смирненски бяха аплодирани бурно. Директорът Наджи Акат запозна присъстващите с миналото и настоящето на училището. Той с чувство на удовлетворение отбеляза, че СОУ „Хр. Смирненски“ през своите 90 години израсна и се утвърди като авторитетно учебно заведение. Добрата материално-техническа база, голямото професионално майсторство, постоянният стремеж към нови творчески висоти и любовта към децата са гаранция за превръщане на училището в едно огнище,

в ковачница на образовани, възпитани, интелигентни, добре подготвени млади хора.

Поздравителен адрес от името на общинското ръководство поднесе председателят Сезгин Байрям, след което думата бе предоставена на присъстващите.

Пръв взе думата дошлият от Бурса Наид Юмеров, който дълги години бил учител в това училище. Той сподели интересни факти за спортните успехи на учениците на регионални и национални първенства по тенис на маса и хандбал.

Учителят-творец Али Дурмуш подари на училищната библиотека 10 броя от последната си стихосбирка, в която са събрани поетичните му творби, посветени на детския свят.

Интересни спомени споделиха и много други присъстващи за годините прекарани в Бял извор като учители и директори, които бяха удостоени на символичния педагогически съвет с плакети, почетни юбилейни грамоти и предметни награди.

Силно впечатление направиха групите за народни песни и хора, които обогатиха юбилейното тържество със свои естетически окраски.

ИНИЦИАТИВА

В подкрепа на социално немощните наши съграждани, живеещи в Ардино и общинските населени места, ръководството на градското читалище прави подготовка за осъществяване на голям благотворителен пролетен концерт, с участието на най-добрите групи и състави.

Иван ДОЙНОВСКИ: Горд съм, че бях част от този колектив

Честит 90-годишен юбилей на училището, откъдето започна, макар и доста късно, педагогическата ми дейност! Тази достолепна възраст е показател за неговата жизненост и необходимост, за достойното място, което заема в образователната система на общината! Горд съм, че бях част от този колектив в едно хубаво и незабравимо време! И тук е мястото да благодаря на тогавашния директор Наско Пазвантов за подадената ръка и да пожелая на сегашния достоен директор Наджи Акат да държи високо вдигнато знамето на образованието и културата в този хубав край на нашата Родина!

Благодаря, че бях част от този незабравим юбилей!

СТОЖЕР НА СЛОВОТО

Нови преводи на българска поезия в Турция

Продължава безкористното литературно дело на поета и преводача Ахмет Емин Атасой, който през 2014 г. **представи у нас своята авторска „Антология на българската поезия“.** От 60-те години на XIX век до днес“ (билингва - на български и турски език, издание на УИ „Свети Климент Охридски“). Всички ценители на поезията в България и Турция бяха впечатлени от огромния преводачески труд - книга от 660 страници, съдържаща 135 поети, с биографични бележки, снимки и качествен превод.

През последните няколко месеца **Ахмет Емин Атасой обаче не се задоволява с вече постигнатото и продължава да превежда и с авторитета си намира достойно място за българските автори в турските издания. Ето кратък преглед на негови публикации:**

Бойка Драгомирецкая е представена в литературното списание „Яба“, излизащо в Истанбул, бр. 91, ноември 2014 г., с биографична справка и 6 стихотворения: „В смокиновата есен...“, „Днес морето е рошаво...“, „Нещо пееше вятърът...“, „Плажно четиво“, „Молитва“, „На висок връх съм вързана...“, „Когато се обели всичко...“.

Атанас Капралов е представен в литературното списание „Йелиз“, излизащо в град Бурса, бр. 72, декември 2014 г. Отделено му е специално място на задната външна корица на списанието със снимка, биографична справка за автора и три стихотворения: „Голота“, „Какво повече“ и „Големият поет“.

Захари Иванов ще бъде представен със снимка, биографична справка и стихотворенията

Ахмет Емин Атасой

„Молитва за някого“ и „В окото на ключалката“ в литературното списание „Синджан истасйону“ (Станция Синджан), излизащо в Анкара, бр. 76, февруари 2015 г.

Украинският поет Виктор Мелник, когото Атасой приема като частица от родината си България, е преведен от българското издание на неговата книга „Ескизи върху водата“ (дело на Бойка Драгомирецкая). Той е представен в литературното списание „Берфин Бахар“ (Пролет), излизащо в Истанбул, бр. 201, декември 2014 г., със снимка, биографична справка и 11 стихотворения: „Докосваш словото - тъй както глина...“, „Пазар през деветдесетте години“, „Стотици разговори пак мълчат в душата...“, „Факт проклет за света откриваме...“, „Писалката ми черновежда - свещ е тиха...“, „Роден край“, „Гоблен старинен е паважа...“, „Град, увит в дъждовно одеяло...“, „Аз бих могъл да гледам светлината...“, „Тъгата ми по теб е мартенски води...“, „Не чакай последната дата...“.

Тъй като в момента Ахмет Емин Атасой подготвя „Антология на балканската поезия“, той работи и върху стихове на нашите съседи: голяма част от литературното сп. „Пътека“, излизащо в Анкара, бр. 87, декември 2014 г., бе заделено на 14 румънски поети, представени с 43 стихотворения под надслов „Румънска поезия от 1830 година до наши дни - I част, в подготовка и превод на Ахмет Емин Атасой“. Втората част, включваща 24 поети с 92 стихотворения, ще излезе през януари 2015 година.

Разбира се, основен приоритет в преводаческата дейност на Ахмет Емин Атасой остава българската поезия. Малко са личностите у нас и по света, които с такъв пиетет и обич допринасят за популярността на родното слово. Дано не пресъхва ентусиазмът, с който Бог го е надарил, той е Поет с талант, морална чистота и съвършен естетически критерий, което го извисява до стожерите на българската култура.

Анжела ДИМЧЕВА

ИЗВОРЧЕ

Поетични напенальки

* * *

Га́ гльо́дам курди́саха мо́ми и же́ни,
във барчета га́лят да с’дьот закаде́ни.
И ага́ погльо́дниш и млади, и стари
в уста́на са ла́пнали дльо́ги цигари!..

* * *

Завче́рашник кра́кнах през
ва́шен сока́к,
ти просту́раше га́ще и ризи.
Оттога́в са́ усятих я
ве́йке юнак
и от акълъс ми ти не излизаш!..

АРДИНСКИ ГЛАС
РАЗПРОСТРАНЯВА СЕ БЕЗПЛАТНО!
Главен редактор
Саффет Ерен
0889 301 592 • ard_glas@abv.bg
„Ардински глас“ е месечно двуезично издание на Общинска администрация и Общински съвет - Ардино
Адрес на редакцията
6750 Ардино, ул. „Бели брези“ № 29